

■ Rövsən Xasayov

NÖMRƏLƏR MƏZARLIĞI

Babək Qurbanovun əziz xatirəsinə

Yenə bir dostumdan gəldi bəd xəbər,
Yol aldı əbədi haqq dünyasına.
Hər xəbər canımdan can alıb gedər,
Küsərim dünyanın puç vəfasına.

Yenə bir dostumun telefon nömrəsi,
Kədərli-kədərli gözümə baxar.
Yenə bir nömrənin səssiz naləsi
Qəlbimə od salıb, canımı yaxar.

Ruhum rəva bilmir silim nömrəni,
Barmağım alışar üstünə bassa.
Nömrəni görəndə dünyanın qəmi,
Üstümə yüklənir, batıram yasa.

Dostun əmanəti telefon nömrəsi,
Bəzən yanlışlıqla yığanda sizi,
Duyuram kədərli başqa bir səsi -
Acıdır qəlbimi, "köçdü" kəlməsi.

Bəzən bu nömrədən zəng gələr sənə,
Eşitmək istərsən dostunun səsin.
Xəttin o başında qızı sən demə,
Qəlbində boğular o an həvəsin.

Sahibsiz nömrələr, ağırlı sinəm,
Çevrilib nömrələr məzarlığına.
Günlərin birində mənim də nömrəm,
Salar yoxluğumu dostun ağına.

BİZ OLDUQ

Hər sözdən, söhbətdən darılan, kəsən,
Sevgin ayaz vurmuş saralmış çəmə.

Yazın ortasında şaxtatek kəsən
Soyuq məhəbbətdə donan biz olduq

Sevgi tısbağatek yatarsa qında,
Məhəbbət aslısa pambıq sapında,
Eşq də tükənərsə göz qırpımında,
Sevgi dastanında yalan biz olduq

Məhəbbət gor edib, yoxsa əzəldən,
Baxar kor olmuşuq, iş gəlmir əldən.
Anlamaq çətinmiş eşqdən, gözəldən
Sevgidən sinifdə qalan biz olduq

Məhəbbət deryada yalnız bir ada,
Bağırsan səs çatmır, yetişmir sədə,
Sevgi yollarında qalıb piyada,
Büdrəyib ayağı sinan biz olduq

ALNIMDAKI QIRIŞLAR

Həyatımın bəxş etdiyi alnımdakı qırışlar,
Gəncliyimin gedişinin cığırıları, izləri.
Ağ saçlarım ömrümdəki günahlarımı daşlar.
İtirirəm ildən-ilə duyğuları, hisləri.

Göz zəiflər, qulaq duymaz, burun almaz qoxunu,
Qocalığın çox yaxında duyulur ayaq səsi.
Hiss edirik canımızda ölüm adlı qorxunu.
Yaş artıqca insanlarda artar torpaq həvəsi.

Yaş ötəndə altmışı gözləyirik dəvəti
Dəvət alan kimsələr də tərk eləyər məclisi.
Axirətdə ya cəhənnəm, ya cənnətdir qisməti,
Ölüm xəbərləri Əzrail Tanrımızın elçisi.

Qocalığın gelişimi alnımdakı qırışlar?
Yoxsa, mənim dünyadakı var-dövlətim, qazancım?

Yerli-yersiz gözlərimdən axıb tökülən yaşlar,
Ömrümdəki günahlarım, xətarım, utancım.

OLMAZSA

Qəribliyin övladına qəribəsə,
Aranıza fərqli vətən giribəsə,
Yolayıcı səni yolda itirsə,
Əcəldən başqası səni aramaz.

Yaman uzun olur qərbətin qışı,
Payızın bezdirər soyuq yağışı,
Küləyin buz kimi qana axışı,
Qanını dondurar, saçını daramaz.

Həsret, hicran qəlb həmdəmin, sirdaşın
Qapını tanımaz bacın, qardaşın
Qismətlə, yazıyla ovunar başın
Malın da, mülkün də işə yaramaz.

Ömür ötüb keçər eldən aralı,
Çırpınıb durarsan könlü yaralı,
Sən tənha, qəriban, çoxu buralı,
Nazın keçməz, bir kimsəyə etmə naz.

Dünya sirli, bilinməz ki gərdişi,
Hər gelişin bir gün olur dönüşü,
Mən qəribin el-obayla görüşü,
Olmazsa, qismətdən Rövsən yarımaz.

ÖLÜM

Ölüm, bir kor quyu, dərin dərədi
Durmadan dağıdar sağ-sola dərdi.
Harda yaxşı gördü ilk onu dərdi,
Pis, pisin vurubdur, yox onla dərdi.

Ölüm hər canlının dadacağı dad,
Hər kəsin əzəldən sevmədiyi ad,
Yalvarıb-yaxarıb istəmə imdad,
Bəlkə, dəyərlidir ölümlə həyat?

YARADANIN QULUYAM

Nemətlərə qul olmam, Yaradanın quluyam.
Doğruların diliyəm, nahaqqı kəsən qolam.
Hər sözü düz söyləmək eyləməz işi tamam,
Əməllərim sözümlə düz gələrsə doğruyam.

Nəfsini öldürənlər belin qırar şeytanın,
Tamahını yenənlər uzaqdılar haramdan.
İnsanın başın qatar ticarəti dünyanın
Malla, mülklə dəyişər gəncliyi çərxi-dövrən.